ପି. କେ. କୁଟ୍ଟି ଆହୁଜା ରାଜା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

କେରଳ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ଫେବୃଆରୀ 1,1996

[କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି. ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ସୀମା ଅଧିନିୟମ, 1963:

ଧାରା 3 - କୃଷି ଆୟକର - ଅର୍ଥରାଶି ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ମୋକଦ୍ଦମା - କରଦାତାଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲେ - ତେଣୁ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଆଦେଶ ରଦ୍ଦ ହେବା ଦିନଠାରୁ ସୀମାବଦ୍ଧତା ଚାଲିବାକୁ ଲାଗିଲା - ସେହି ତାରିଖଠାରୁ ତିନି ବର୍ଷ ପରେ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ଅଧିକାର ତମାଦି ହୋଇଥିଲା ।

ବିକ୍ରୟ କର ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ କନ୍ହେୟା ଲାଲ ମୁକୁନ୍ଦ ଲାଲ ସରାଫ ଏବଂଅନ୍ୟମାନେ, AIR (1959) SC. 135 at 142 ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଥିଲା ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 1998/1977 ।

A.S.ସଂଖ୍ୟା 74/1976 ରେ କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 4.1.77 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏ. ଏସ୍. ନାମ୍ବିଆର ଏବଂ ପି. କେ. ମନୋହର ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏମ୍. ଟି. ଜର୍ଜ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ 1976 ର A.S. ସଂଖ୍ୟା 74/1976 ରେ କରାଯାଇଥିବା 1977 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 4 ରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରୀରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି । କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ପୀଠ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିବାର ସୀମା 1968 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 1 ରେ ଆରମ୍ଭ

ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପୂର୍ବରୁ ରାଜା ମାନନିକ୍ରମଣଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ କୃଷି ଆୟକର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନକୁ ରଦ୍ଦ କରି ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି କେବଳ ସେହି ସମ୍ପତ୍ତିର 1/693 ଅଂଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦାୟୀ । ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବିବାଦରେ ନାହିଁ । କୃଷି ଆୟକର ଅଧିକାରୀ 1.11.1956 ରୁ 31.3.1958 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୃଷି ଆୟକରର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ 84, 788.78 ଟଙ୍କା କରିଛନ୍ତି । ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟକୁ ବିସ୍ତୃତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା କହିବା ଯଥେଷ୍ଟ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା, ଏହାର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜା ଆଂଶିକ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରିଥିଲେ । 1960 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 12 ତାରିଖରେ 18069.75 ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 1960 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର 23 ରେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ 21, 000 ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଥିଲା, ପରିଶେଷରେ O.P. ସଂଖ୍ୟା 2413/65 ରେ, 1968 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 1 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନକୁ ବାତିଲ କରିଦେଇଥିଲେ ଏବଂ କର ଆଦାୟ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ କେବଳ ରାଜା ମାନବବିକ୍ରମଣଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିର 1/693 ଅଂଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ ଥିଲା ।

ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅର୍ଥର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ଦେୱାନୀ ମକଦ୍ଦମା 1974 ମସିହାରେ ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ମକଦ୍ଦମା (O.S. ସଂଖ୍ୟା 197/74) 1976 ମସିହାରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଡିକ୍ରି ହୋଇଥିଲା ।କିନ୍ତୁ ଅପିଲ ଉପରେ, ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଛି, ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପୀଠ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ତମାଦି କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଏ. ଏସ୍. ନାମ୍ବିଆର ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ଅପିଲକାରୀମାନେ 1971 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 5 ତାରିଖରେ ଏହି ଭୁଲ ଠାବ କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ଏହି ଅଦାଲତ 1965 ମସିହାର O.P.2413 ରେ ପାରିତ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ ସେହି ତାରିଖଠାରୁ ଏହି ସୀମା ଲାଗୁ ହେବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ତିନି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ସମୟ ବାହାରେ ନଥିଲା ।ଏହି ମକଦ୍ଦମାକୁ ତମାଦି କରାଯାଇଛି ବୋଲି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିବା ଭୁଲ ଥିଲା ।ଆମେ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କ ସହ ସହମତ ହୋଇପାରିବୁ ନାହିଁ । ଏହା ବିବାଦରେ ନାହିଁ ଯେ ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ 1968 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 1 ରେ ଉପରୋକ୍ତ O.P. ରେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲେ ।ଏହା ଦ୍ୱାରା

ସେହି ଦିନଠାରୁ ସୀମା ଚାଲିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଥରେ ସୀମା ଚାଲିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା ପରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସୀମା ଚାଲୁରହିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଏହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗତିପଥରେ ଚାଲିଥାଏ । ସୀମା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 ମକଦ୍ଦମାକୁ ସହାନୁଭୂତି ସହ ବିଚାର କରିବାର କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ ଯାହା କୁହେ ଯେ,

> "ଧାରା 4 ରୁ 24 (ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ) ରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ରହି, ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବଧି ପରେ ସ୍ଥାପିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମକଦ୍ଦମା ଖାରଜ ହେବ, ଯଦିଓ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଭାବରେ ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

ତେଣୁ, ଯଦି କୌଣସି ସୀମା ଅବଧିକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସୀମା ଅବଧିରୁ ବାଦ ଦେବାକୁ ହୁଏ, ତେବେ ପକ୍ଷକୁ ସୀମା ଅଧିନିୟମ, 1963 ର ଧାରା 4 ରୁ 24 ରେ ଥିବା କୌଣସି ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୂରଣ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଏଭଳି ମାମଲା ମଧ୍ୟରୁ ଏହା ଗୋଟିଏ ନୁହେଁ । ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଏହି ସୀମା 1968 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 1 ରୁ ଚାଲିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା, ଏହା ତିନି ବର୍ଷ ପରେ ସମୟର ଗତି ଦ୍ୱାରା ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ, 1971 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 2 ଠାରୁ, ପୁନରୁଦ୍ଧାର ଅଧିକାର ସୀମା ତମାଦି ହୋଇଥିଲା । ଅପିଲର ବିଚାରଧୀନତା, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ରାୟର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇନାହିଁ, ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ସୀମା ପରିଚାଳନାକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା । ଏହି ମାମଲାରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି କୌଣସି ଅପିଲ ଆମେ ପାଇନାହୁଁ । ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାର ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଠିକ୍ ଥିଲେ ଯେ ଏହି ମକଦ୍ଦମା ତମାଦି କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ *ବିକ୍ରୟ କର ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ କନ୍ହେୟା ଲାଲ ମୁକୁନ୍ଦ ଲାଲ ସରାଫ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, AIR* (1959) SC 135 at 142, ଯେତେବେଳେ ଏହି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବ ମକଦ୍ଦମାରେ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାନ ହାସଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଫେରସ୍ତ ପାଇଁ ଦାବି କରିବା ଏହି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟରୁ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ଏହି ମାମଲାରେ ଆମର ସେହି ବାସ୍ତବ ସ୍ଥିତି ନାହିଁ । ଅପିଲକାରୀମାନେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ଏକ ପକ୍ଷ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ କୃଷି ଆୟକରର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନକୁ ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦେବା ପରେ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଫେରସ୍ତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫେରସ୍ତ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିବାକୁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର କାରଣ ଉଠିଥିଲା । ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଥିବା ପରି, ପୂର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥଗିତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ଅପିଲଟିର ସମାଧାନ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଇନର ତ୍ରୁଟି ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନକୁ ବିସ୍ତାରିତ ସମୟ ପାଇଁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହି ମକଦ୍ଦମା ତମାଦି କରାଯାଇଛି । ତଦନୁସାରେ ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ବିନା ।

ଜି. ଏନ୍.

ଅପିଲ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
କ୍ରିଷ୍ଣା ଦାଶ
ଅନୁବାଦିକା
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।